

รัฐอิสราเอล (State of Israel)

เมืองหลวง   เทลอาวีฟ

ที่ตั้ง   ภูมิภาคตะวันออกกลาง บนชายฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ของทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ในจุดยุทธศาสตร์ที่เชื่อมระหว่างตะวันออกกลาง แอฟริกาเหนือ และยุโรปใต้ ระหว่างเส้นละติจูด 29-34 องศาเหนือ และลองจิจูด 34-36 องศาตะวันออก มีพื้นที่ 20,770 ตร.กม. ใหญ่เป็นอันดับ 154 ของโลก และเล็กกว่าไทยเกือบ 25 เท่า อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 6,900 กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ

ติดกับเลบานอน (81 กม.)

ทิศใต้

ติดกับอ่าวอะกาบา บนชายฝั่งทะเลแดง

ทิศตะวันออกและตะวันออกเฉียงใต้	ติดกับเขตเวสต์แบงก์ของปาเลสไตน์ (330 กม.) จอร์แดน (307 กม.) แม่น้ำจอร์แดน และทะเลสาบเดดซี (Dead Sea)
ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ	ติดกับซีเรีย (83 กม.)
ทิศตะวันตก	ติดกับฉนวนกาซาของปาเลสไตน์ (59 กม.) ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
ทิศตะวันตกเฉียงใต้	ติดกับคาบสมุทรไซนายของอียิปต์ (208 กม.)

ภูมิประเทศ พื้นที่ครึ่งหนึ่งของอิสราเอลเป็นภูเขา ที่เหลือทางตอนใต้เป็นที่ราบสูงและทะเลทรายแห้งแล้ง ไม่สามารถทำการเพาะปลูกได้ อิสราเอลแบ่งพื้นที่ออกเป็น

1) ที่ราบชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน เป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีแนวขนานไปกับทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ประกอบด้วย หาดทรายเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์ และมีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นมากกว่าครึ่งของประเทศ

2) ที่ราบสูงจูเดีย-กาลิลี (Judean-Galilee Highland) ประกอบด้วย ที่ราบสูงโกลาน (Golan) ที่ราบสูงจูเดีย (Judean) และที่ราบสูงกาลิลี (Galilee) ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของชาวอาหรับส่วนใหญ่ ในอิสราเอล บริเวณที่ราบสูงกาลิลี มีภูเขาเมรอน (Merom) เป็นภูเขาสูง และจุดที่สูงที่สุดของอิสราเอล (3,963 ฟุต หรือ 1,208 ม. เหนือระดับน้ำทะเล) รอบภูเขามียุบเขาเล็ก ๆ หลายแห่งที่มีพืชพันธุ์อุดมสมบูรณ์ ซึ่งเป็นบริเวณที่สวยงามที่สุดของอิสราเอล ทางด้านตะวันออกของที่ราบสูงกาลิลีเป็นที่ราบสูงโกลาน ซึ่งอิสราเอลยึดครองมาจากซีเรียเมื่อปี 2510 ส่วนที่ราบสูงจูเดีย ประกอบด้วย พื้นที่ส่วนใหญ่ที่อิสราเอลยึดครองมาจากจอร์แดนในปีเดียวกัน และยังเป็นที่ตั้งของเยรูซาเลม

3) หุบเขาจอร์แดน ริฟต์ วัลเลย์ (Jordan Rift Valley) เป็นหุบเขาที่มีแนวยาวตลอดนับจากตอนบนเกือบเหนือสุดของประเทศเรื่อยลงมาจนถึงใต้สุดของคาบสมุทรไซนาย ตอนกลางเป็นที่ราบ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเล โดยทะเลสาบเดดซีเป็นทะเลสาบน้ำเค็มที่มีความเค็มจัด อยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเลถึง 1,339 ฟุต (431 ม.) และเป็นจุดที่ต่ำสุดของโลก

4) ทะเลทรายเนเกฟ-ไซนาย (Negev-Sinai Desert) ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศ เป็นบริเวณที่แห้งแล้งสุดของอิสราเอล เพราะมีฝนตกน้อย ไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูก แต่อิสราเอลแก้ปัญหาดังกล่าว โดยใช้การชลประทานเข้าช่วย ด้วยการสูบน้ำจากทะเลสาบกาลิลี ส่งผ่านคลอง ท่อส่งน้ำ และอุโมงค์ เป็นระยะทางยาว 88.5 ไมล์ (142 กม.)

ภูมิอากาศ โดยทั่วไป มีสภาพอากาศแบบเมดิเตอร์เรเนียน มีแดดจัดเกือบตลอดทั้งปี สภาพอากาศในแต่ละภูมิภาคมีความแตกต่างกันมาก

ทางตอนเหนือ อากาศอบอุ่นและค่อนข้างเย็นในฤดูหนาว (พ.ย.-เม.ย.) แถบภูเขาและที่ราบสูง มีหิมะตก

ทางแถบชายฝั่งทะเลและตอนกลาง มีอากาศร้อนชื้นและเย็น ฤดูหนาวอุณหภูมิเฉลี่ย 6-18 องศาเซลเซียส มีฝนตกในฤดูหนาว ฤดูร้อนอุณหภูมิเฉลี่ย 20-32 องศาเซลเซียส

ทางภาคตะวันออกและตอนใต้ มีอากาศร้อนจัดในตอนกลางวัน และอากาศเย็นในช่วงกลางคืน (เนื่องจากมีภูมิประเทศเป็นทะเลทราย) ฤดูหนาว อุณหภูมิเฉลี่ย 10-20 องศาเซลเซียส ฤดูร้อน อุณหภูมิเฉลี่ย 26-40 องศาเซลเซียส

ภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นในอิสราเอล ได้แก่ พายุทะเลทรายเกิดขึ้นช่วงฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน อุทกภัย และแผ่นดินไหว

ประชากร 8,675,475 คน ในจำนวนนี้รวมถึงประชากรที่อาศัยอยู่ในที่ราบสูงโกลานและเยรูซาเลม ตะวันออก (ก.ค.2563)

รายละเอียดประชากร เป็นชาวยิว 74.4% (เกิดที่อิสราเอล 76.9% ยุโรป/อเมริกา/และภูมิภาคโอเชียเนีย 15.9% แอฟริกา 4.6% และเอเชีย 2.6%) ชาวอาหรับ 20.9% และอื่น ๆ 4.7% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 26.76% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 61.27% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 11.96% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรทั้งหมด 83 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศชาย 81.1 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศหญิง 85 ปี อัตราการเกิด 17.6 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 5.3 คนต่อประชากร 1,000 คน และอัตราการเพิ่มของประชากร 1.46%

ศาสนา ยูดาห์ 74.7% อิสลาม 17.7% คริสต์ 2% ดรูซ 1.6% และอื่น ๆ 4%

ภาษา ภาษาราชการ คือ ภาษาฮีบรู ขณะที่ภาษาอาหรับถือเป็นภาษาราชการที่ใช้ภายในชนกลุ่มน้อยชาวอาหรับ นอกจากนี้ ชาวอิสราเอลส่วนใหญ่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดี

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 97.8% การศึกษาภาคบังคับของอิสราเอลอยู่ระหว่างอายุ 5-18 ปี เด็กที่อายุต่ำกว่า 3-4 ปี จะอยู่ในศูนย์ศึกษาก่อนวัยเรียน ซึ่งมีทั้งของภาคเอกชน ศาสนา และรัฐ จำนวนปีเฉลี่ยของการเข้ารับการศึกษาระดับประถมศึกษาของประชาชน คือ 16 ปี และเมื่ออายุ 18 ปี คนหนุ่มสาวชาวอิสราเอลจะต้องเข้าประจำการเป็นทหารสำหรับผู้ชายเป็นเวลา 3 ปี และสำหรับผู้หญิง 21 เดือน เมื่อปลดประจำการแล้ว จึงจะเข้ารับการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามศักยภาพของแต่ละคน

การก่อตั้งประเทศ ก่อนเกิดสงครามโลกครั้งที่ 1 ชาวยิวก่อตั้งขบวนการไซออนนิสต์ มีจุดมุ่งหมายสนับสนุนให้ชาวยิวอพยพกลับไปยังดินแดนปาเลสไตน์ โดยมีชาวยิวที่ร่ำรวยสนับสนุนด้านการเงิน นโยบายดังกล่าวทำให้ชาวยิวในประเทศต่าง ๆ อพยพกลับไปอยู่ในดินแดนปาเลสไตน์เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ชาวปาเลสไตน์

และชาวอาหรับไม่พอใจ สหราชอาณาจักร ซึ่งเป็นผู้อารักขาดินแดนปาเลสไตน์ในขณะนั้น พยายามแก้ไขปัญหาการวิวาทระหว่างยิวกับอาหรับโดยการแบ่งเขตการปกครอง

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 สหประชาชาติแก้ไขปัญหาด้วยการแบ่งดินแดนปาเลสไตน์ออกเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งให้เป็นเขตอาศัยของชาวยิว อีกส่วนเป็นเขตอาศัยของชาวอาหรับ การแบ่งเขตดังกล่าวทำให้ชาวอาหรับรวมกลุ่มกันคัดค้าน และเมื่อสหราชอาณาจักรถอนตัวออกจากปาเลสไตน์ ประเทศอาหรับหลายประเทศ เช่น เลบานอน ซีเรีย จอร์แดน อิรัก และอียิปต์ ส่งทหารเข้าโจมตีชาวยิวในปาเลสไตน์เมื่อปี 2491 แต่ชาวยิวได้รับชัยชนะ จึงถือโอกาสก่อตั้งประเทศอิสราเอล พร้อมกับยึดดินแดนของอาหรับเพิ่มอีก 30% อย่างไรก็ตาม เมื่อปี 2522 อิสราเอลลงนามในข้อตกลงสันติภาพกับอียิปต์ และคืนคาบสมุทรไซนายให้อียิปต์เมื่อปี 2525 ต่อมาเมื่อปี 2537 อิสราเอลลงนามในข้อตกลงสันติภาพกับจอร์แดน และเมื่อปี 2543 ได้ถอนการยึดครองพื้นที่ทางตอนใต้ของเลบานอน แต่ยังคงยึดครองที่ราบสูงโกลานของซีเรีย รวมทั้งเขตเวสต์แบงก์ของชาวปาเลสไตน์จนถึงปัจจุบัน

วันชาติ 14 พ.ค. (วันที่นายเดวิด เบน-กูเรียน นรม.คนแรก ประกาศเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อปี 2491)

การเมือง ระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา ประกอบด้วย ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข ฝ่ายบริหารจะต้องได้รับความไว้วางใจจากรัฐสภา และฝ่ายนิติบัญญัติมีอำนาจเป็นเอกเทศตามที่กฎหมายกำหนด

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีมาจากการเลือกตั้งโดยรัฐสภา มีวาระ 7 ปี แต่ไม่มีอำนาจทางการเมือง ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ ประธานาธิบดีรูเวน ริฟลิน ได้รับเลือกตั้งเมื่อ 10 มิ.ย.2557 และเข้าดำรงตำแหน่งเมื่อ 24 ก.ค.2557 (การเลือกตั้งครั้งต่อไปจะจัดในปี 2564) ส่วน นรม. เป็นผู้นำรัฐบาล มาจากการเลือกตั้งทั่วไป และต้องได้รับการอนุมัติจากรัฐสภา ปัจจุบัน อิสราเอลอยู่ภายใต้รัฐบาลเอกภาพแห่งชาติ ซึ่งเป็นการยุติภาวะชะงักงันทางการเมืองหลังจากต้องจัดการเลือกตั้งทั่วไปถึง 3 ครั้งในรอบ 11 เดือน โดยมีการแบ่งสรรอำนาจให้ นรม.เบนจามิน เนทันยาฮู ดำรงตำแหน่ง นรม.อิสราเอล ก่อนเป็นเวลา 18 เดือน ตั้งแต่ 17 พ.ค.2563 จากนั้น นาย Benny Gantz หัวหน้าพรรค Blue and White จะดำรงตำแหน่งต่อใน ต.ค.2564 เป็นเวลา 18 เดือนเช่นเดียวกัน

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ใช้ระบบสภาเดียว รัฐสภา หรือ Knesset ประกอบด้วยสมาชิก 120 คน มีวาระ 4 ปี การเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ เมื่อ 2 มี.ค.2563 โดยพรรค Likud (แนวขวา) ของ นรม.เนทันยาฮู ได้ 36 ที่นั่ง พรรค Blue and White ของนาย Benny Gantz อดีตประธานเสนาธิการทหาร ได้ 33 ที่นั่ง พันธมิตรพรรคของชาวอาหรับ ได้ 15 ที่นั่ง พรรค Shas (เคร่งศาสนาเยิวออร์ทอดอกซ์) ได้ 9 ที่นั่ง พรรค Yisrael Beitenu และพรรค United Torah Judaism ได้รับที่นั่งเท่ากัน คือ 7 ที่นั่ง และพรรคอื่น ๆ รวม 13 ที่นั่ง การเลือกตั้งครั้งต่อไปจะจัดขึ้นในปี 2567

ฝ่ายตุลาการ : อำนาจตุลาการเป็นอำนาจที่เป็นอิสระโดยสิ้นเชิง ไม่ถูกควบคุมผูกมัดโดยฝ่ายอื่น ผู้พิพากษาได้รับการแต่งตั้งโดยคณะกรรมการสรรหาตุลาการ ประกอบด้วย ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และ ฝ่ายตุลาการ

พรรคการเมืองที่สำคัญ ได้แก่ พรรค Likud (แนวคิดขวา) พรรค Blue and White (แนวกลาง-ซ้าย) พรรค Yisrael Beiteinu (แนวคิดขวา) พรรค Yesh Atid (แนวคิดกลาง) พรรค Kadima (แนวคิดซ้าย) พรรค Labor (แนวคิดซ้าย) และพรรค Shas (เคร่งศาสนาออร์ทอดอกซ์)

เศรษฐกิจ รัฐบาลอิสราเอลมีนโยบายเปิดเสรีทางการค้า รายได้หลักของประเทศส่วนใหญ่มาจากภาคอุตสาหกรรมขั้นสูง เช่น เทคโนโลยีการบิน โทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ทางการแพทย์ และเส้นใยนำแสง รองลงมา คือ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ผลผลิตการเกษตรสำคัญ ได้แก่ พืชตระกูลส้ม ผัก ฝ้าย และปศุสัตว์ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ ป่าไม้ โปแทช ทองแดง ก๊าซธรรมชาติ หินฟอสเฟต แมกนีเซียม โบรมีน ดินเหนียว และเกลือจากทะเลสาบเดตซี สินค้านำเข้าส่วนใหญ่เป็นวัตถุดิบและเครื่องจักร ซึ่งนำเข้าจากแอฟริกาและเอเชีย เพื่อใช้อุปโภคบริโภคในประเทศและใช้ผลิตสินค้า

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : Israeli Shekel (ILS)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 3.38 ILS

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 0.111 ILS (พ.ย.2563)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2562)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 395,099 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 3.5%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 43,641.4 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 4,162,440 คน

อัตราการว่างงาน : 3.9%

อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย : 0.84%

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ได้เปรียบดุลการค้า 7,150 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 114,220 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออกสำคัญ : เครื่องจักรและอุปกรณ์ ซอฟต์แวร์ เพชรเจียรไน สินค้าเกษตร เคมีภัณฑ์ สิ่งทอเสื้อผ้า และเครื่องแต่งกาย

คู่ค้าส่งออกที่สำคัญ : สหรัฐฯ 27.6% สหราชอาณาจักร 8.7% จีน 8% ฮองกง 5.1% เนเธอร์แลนด์ 3.7% อินเดีย 3.4%

มูลค่าการนำเข้า : 107,070 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้าสำคัญ : วัตถุดิบ ยุทโธปกรณ์ สินค้าทุน เพชรดิบ เชื้อเพลิง ธัญพืช และสินค้าอุปโภคบริโภค

คู่ค้านำเข้าที่สำคัญ : สหรัฐฯ 16% สวิสเซอร์แลนด์ 10.6% จีน 8.8% เยอรมนี 7.2% สหราชอาณาจักร 5.6% เบลเยียม 4.7%

การทหาร งบประมาณด้านการทหารเมื่อ ปี 2562 อยู่ที่ 19,273 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (5.82% ของ GDP) เป็นกองทัพที่มีศักยภาพสูงในภูมิภาค มีประธานคณะเสนาธิการทหารเป็นผู้นำสูงสุดของกองทัพ มีหน่วยขึ้นตรง ทบ. ทร. ทอ. และกรมฝ่ายเสนาธิการ ได้แก่ กรมส่งกำลังบำรุงและเทคโนโลยี กรมข่าวทหาร กรมกำลังพลทหาร กรมยุทธการทหาร และกรมนโยบายและแผน

กำลังพลรวม 169,500 นาย ประกอบด้วย ทบ. 126,000 นาย ทร. 9,500 นาย และ ทอ. 34,000 นาย นอกจากนี้ อิสราเอลยังมีกองกำลังกึ่งทหาร 8,000 นาย และกองกำลังสำรอง 465,000 นาย (ทบ. 400,000 นาย ทร. 10,000 นาย ทอ. 55,000 นาย)

ยุทธโศปกรณ์ที่สำคัญ ทบ. ได้แก่ รถถังหลัก (MBT) 490 คัน รถหุ้มเกราะลำเลียงพล (APC) 1,330 คัน รถหุ้มเกราะอรรถประโยชน์ (AUV) รุ่น Ze'ev 100 คัน รถหุ้มเกราะวิศวกรรม (AEV) รถหุ้มเกราะกู้ภัย (ARV) รถถังทอดสะพาน (VLB) รถลำเลียงนิวเคลียร์ ซีวะ และเคมี (NBC) อากาศนำวิถีต่อสู้รถถัง (MSL) ปืนใหญ่ประเภทอัตตาจร (SP) ลากจูง (TOWED) ยิงระเบิด (MRL) และปืนครก (MOR) รวม 530 กระบอก ขีปนาวุธผิวพื้นสู่อากาศ (SSM) รุ่น Jericho 2 และขีปนาวุธต่อสู้อากาศยานจากพื้นสู่อากาศ (SAM) รุ่น Machbet และ FIM 92 Stringer

ทร. ได้แก่ เรือดำน้ำโจมตี (SSK) 5 ลำ เรือคอร์เวต ชั้น Eilat (Sa'ar 5) 3 ลำ ยานลาดตระเวนติดตามอากาศจากพื้นสู่อากาศ (PCGM) ชั้น Hetz (Sa'ar 4.5) 8 ลำ เรือลาดตระเวนความเร็วสูง (PBF) 34 ลำ เรือรบสะเทินน้ำสะเทินบก รุ่น Manta 3 ลำ เรือส่งกำลังบำรุง 1 ลำ

ทอ. ได้แก่ เครื่องบินขับไล่ (FTR) 58 เครื่อง เครื่องบินโจมตีพื้นดิน 266 เครื่อง เครื่องบินด้านข่าวกรอง เฝ้าระวัง และลาดตระเวน (ISR) 6 เครื่อง เครื่องบินด้านข่าวกรองทางอิเล็กทรอนิกส์ (ELINT) 4 เครื่อง เครื่องบินเตือนภัยล่วงหน้าทางอากาศ (AEW) 4 เครื่อง เครื่องบินขนส่งน้ำมัน (TKR/TPT) 10 เครื่อง เครื่องบินขนส่ง (TPT) 65 เครื่อง เครื่องบินสำหรับการฝึก (TRG) 67 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์โจมตี (ATK) 43 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์ต่อต้านเรือดำน้ำ (ASW) 7 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์ด้านข่าวกรอง เฝ้าระวัง และลาดตระเวน (ISR) 12 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์ขนส่ง (TPT) 81 เครื่อง อากาศยานไร้คนขับด้านข่าวกรอง เฝ้าระวัง และลาดตระเวน (ISR) มากกว่า 3 เครื่อง ขีปนาวุธต่อสู้อากาศยานจากพื้นสู่อากาศ (SAM) มากกว่า 64 ลูก ปืนลากจูงต่อสู้อากาศยาน (TOWED) ขีปนาวุธจากพื้นสู่อากาศ (SAM) 24 ลูก ขีปนาวุธจากอากาศสู่อากาศ (AAM) ขีปนาวุธอากาศสู่อากาศ (ASM) ขีปนาวุธนำวิถีด้วยเรดาร์ (ARH) และระเบิดนำวิถีชนิดต่าง ๆ (ระบบสร้างภาพด้วยอินฟราเรด ระบบเลเซอร์ รวมทั้งระบบแรงเฉื่อยและจีพีเอส

ปัญหาด้านความมั่นคง ปัจจุบัน อิสราเอลยังต้องเผชิญกับปัญหาความมั่นคงหลายด้าน เช่น

1) ปัญหาเสถียรภาพทางการเมือง ชาวอิสราเอลต่อต้านรัฐบาล และเรียกร้องให้ นรม.เนทันยาฮู ลาออกจากตำแหน่ง โดยเห็นว่า นรม.เนทันยาฮู ไม่เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่ง เนื่องจากอยู่ระหว่าง

พิจารณาคดีอาญา 3 ข้อหา ได้แก่ การติดสินบน การฉ้อโกง และละเมิดต่อหน้าที่ความรับผิดชอบ และประเด็นความสามารถในการจัดการการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 และวิกฤติเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลอิสราเอลเห็นชอบกฎหมายจำกัดการประท้วงของประชาชนในระหว่างการบังคับใช้มาตรการปิดเมือง (lockdown) เพื่อเป็นการควบคุมการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 โดยสั่งห้ามประชาชนจัดการประท้วงห่างจากที่พักเกิน 1 กม.

2) การโจมตีทางอากาศระหว่างอิสราเอลกับกลุ่มติดอาวุธชาวปาเลสไตน์ เฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มฮามาสและกลุ่ม Palestinian Islamic Jihad (PIJ) ในฉนวนกาซา เพื่อตอบโต้การยึดครองของอิสราเอล โดยการโจมตีทางอากาศครั้งล่าสุด คือ เมื่อ 3 ส.ค.2563 นอกจากนี้ ยังมีเหตุปะทะระหว่างเจ้าหน้าที่อิสราเอลกับผู้ประท้วงชาวปาเลสไตน์บ่อยครั้ง โดยชาวปาเลสไตน์จัดชุมนุมทุกวันศุกร์ บริเวณพรมแดนอิสราเอล-ฉนวนกาซา นับแต่ 30 มี.ค.2561 ต้องการให้อิสราเอลยุติการปิดล้อมฉนวนกาซา เรียกร้องสิทธิในการกลับคืนถิ่นฐานให้แก่ผู้ลี้ภัยชาวปาเลสไตน์ที่ถูกขับไล่ออกจากอิสราเอลตั้งแต่ปี 2491 และต่อต้านนโยบายการผนวกดินแดนบางส่วนของเขตเวสต์แบงก์ โดยผู้ประท้วงมีการขว้างก้อนหิน และระเบิดเชื้อเพลิง ในขณะที่ทหารอิสราเอลสลายการชุมนุมด้วยการใช้แก๊สน้ำตา และกระสุนจริง อย่างไรก็ตาม การประท้วงมีแนวโน้มลดลงในปี 2563 จากปัญหา COVID-19

3) ปัญหาการตอบโต้โจมตีทางอากาศระหว่างอิสราเอลกับกลุ่มฮิซบอลลอฮ์ ในเลบานอน การโจมตีครั้งล่าสุดเมื่อ ส.ค.2563

4) ความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลกับประเทศมุสลิมทั่วโลกอาจทวีความตึงเครียด จากกรณี 1) สหรัฐฯ ประกาศรับรองเยรูซาเลมเป็นเมืองหลวงของอิสราเอล เมื่อ 6 ธ.ค.2560 และย้าย สอท.สหรัฐฯ จากเทลอาวีฟไปยังเยรูซาเลมเมื่อ 14 พ.ค.2561 2) การที่สหรัฐฯ รับรองอธิปไตยของอิสราเอลเมื่อ 25 มี.ค.2562เหนือที่ราบสูงโกลาน ที่ยึดมาจากซีเรียในสงครามหกวันเมื่อปี 2510 และ 3) แผนสันติภาพตะวันออกกลางเมื่อ 28 ม.ค.2563 ของประธานาธิบดีทรัมป์ เพื่อแก้ไขความขัดแย้งระหว่างปาเลสไตน์กับอิสราเอล ซึ่งเป็นการเปิดทางให้อิสราเอลสามารถผนวกดินแดนในเขตเวสต์แบงก์และหุบเขาจอร์แดน ขณะที่นานาชาติและหลายประเทศมุสลิมแสดงความไม่เห็นด้วยต่อการดำเนินการของสหรัฐฯ รวมทั้งยืนยันการสนับสนุนหลักการ two-state solution (การสถาปนารัฐปาเลสไตน์เคียงข้างอิสราเอล) ต่อไป และยังไม่เห็นด้วยกับแผนสันติภาพ Deal of the Century ของสหรัฐฯ ที่เสนอเพื่อแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลกับปาเลสไตน์

5) การแก้ปัญหา COVID-19 โดยรัฐบาลเอกภาพแห่งชาติของอิสราเอลจัดตั้งคณะกรรมการรับมือปัญหา COVID-19 ประกอบด้วย รมต. และผู้เชี่ยวชาญ พร้อมกับเร่งกอบกู้เศรษฐกิจของอิสราเอลที่ถดถอยจากมาตรการควบคุมโรคและการปิดเมือง โดยเฉพาะธุรกิจ SMEs โรงแรม การท่องเที่ยว การบิน การขนส่ง ร้านอาหาร การค้าปลีก การบริการ อสังหาริมทรัพย์ และภาคอุตสาหกรรม โดยคาดว่า จะมีธุรกิจล้มละลายถึง 25,000 แห่ง จาก 70,000 แห่ง ในอิสราเอล และทำให้อัตราการว่างงานในปี 2563 อยู่ที่ประมาณ 9% เพิ่มขึ้นจาก 3.9% เมื่อปี 2562

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ เป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศ 42 องค์การ ได้แก่ BIS, CERN, CICA, EBRD, FAO, IADB, IAEA, IBRD, ICAO, ICC, ICRM, IDA, IFAD, IFC, IFRC, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IOM, IPU, ISO, ITSO, ITU, ITUC (NGOs), MIGA, OECD, Paris Club, PCA, UN, UNCTAD, UNHCR, UNIDO, UNWTO, UPU, WCO, WHO, WIPO, WMO, WTO นอกจากนี้ ยังเป็นผู้สังเกตการณ์ของ BSEC, CE, OAS, Pacific Alliance, SELEC อีกทั้งเป็นรัฐผู้ลงนามของ OPCW และเป็นคู่เจรจาของ OSCE

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รัฐบาลให้การสนับสนุนการก่อตั้งศูนย์กลางของความเป็นเลิศของบรรดานักวิทยาศาสตร์ และการส่งเสริมการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม รวมถึงความพยายามที่จะคงความสำเร็จด้านคุณภาพระดับสากลในสาขาวิทยาศาสตร์ ซึ่งความร่วมมือระหว่างประเทศยังคงมีบทบาทสำคัญในการขยายความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ และความรู้ของผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี อิสราเอลมุ่งครอบครองเทคโนโลยีขั้นสูง ซึ่งเป็นการอาศัยความรู้ความชำนาญพิเศษเฉพาะสาขา โดยมีการจัดสรรงบประมาณที่ใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาเป็นจำนวนสูงประเทศหนึ่งของโลก สังเกตได้จากผลงานการวิจัยที่ทำให้อิสราเอลประสบความสำเร็จในด้านเกษตรกรรม และอิสราเอลมีจำนวนนักวิชาการที่เขียนบทความที่ตีพิมพ์ด้านธรรมชาติวิทยา วิศวกรรมเกษตรกรรม และการแพทย์ มากที่สุดในโลก นอกจากนี้ อิสราเอลยังได้รับสมญานามว่าเป็น “Startup Nation” โดยเป็นประเทศที่มีธุรกิจ Startup มากที่สุดในโลก โดยมีธุรกิจ Startup 1 ธุรกิจต่อประชากร 1,400 คน จากประชากรประมาณ 8.8 ล้านคน

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยาน 47 แห่ง โดยมีท่าอากาศยานนานาชาติ Ben-Gurion ซึ่งตั้งอยู่ที่เมืองลีดอต ห่างจากเทลอาวีฟประมาณ 1 ไมล์ เป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางอากาศ เส้นทางคมนาคมมีทางรถไฟสายหลักระยะทาง 1,384 กม. โดยมีสถานีกลางที่เมืองไฮฟา มีถนนระยะทาง 19,555 กม. ท่าเรือน้ำลึกที่สำคัญ ได้แก่ ท่าเรือแอซดอด ท่าเรือเอลลาต ท่าเรือฮาเดรา ท่าเรือไฮฟา การโทรคมนาคมมีดาวเทียม Intelsat จำนวน 3 ดวง โดยอิสราเอลมีการพัฒนาระบบดาวเทียมสูงที่สุดในตะวันออกกลาง โทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 3.2 ล้านเลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ 10.7 ล้านเลขหมาย รหัสโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ +972 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตคิดเป็น 83.73% ของจำนวนประชากร รหัสอินเทอร์เน็ต .il

การเดินทาง การบินไทยไม่มีเที่ยวบินตรงกรุงเทพฯ-เทลอาวีฟ ขณะที่สายการบินอิสราเอลที่บินตรงมาไทย ได้แก่ สายการบิน El Al ระยะเวลาในการบิน 11 ชม. เวลาที่อิสราเอลช้ากว่าไทย 4 ชม. คนไทยที่ประสงค์จะเดินทางเข้าอิสราเอลต้องขอรับการตรวจลงตรา โดยมีการตรวจลงตรา 3 ประเภท ได้แก่ 1) การตรวจลงตราประเภทธุรกิจ ต้องมีจดหมายเชิญจากบริษัทอิสราเอล 2) การตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยว และ 3) การตรวจลงตราประเภทเยี่ยมเพื่อน หรือคนรู้จักที่อิสราเอล เว็บไซต์ท่องเที่ยวอย่างเป็นทางการ <http://www.goisrael.com>

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

- 1) การฟื้นฟูความสัมพันธ์ระหว่างอิสราเอลกับประเทศอาหรับ ปัจจุบัน มีสหรัฐอเมริกา อเอมิเรตส์ (UAE) บาห์เรน และคูเวต ที่ตัดสินใจฟื้นฟูความสัมพันธ์ระดับปกติกับอิสราเอล
- 2) การดำเนินการตามแผนสันติภาพตะวันออกกลางในรัฐบาลของนายโจเซฟ ไบเดน รวมถึงแผนผนวกดินแดนเขตเวสต์แบงก์บางส่วนและหุบเขาจอร์แดนของอิสราเอล โดยล่าสุด นาย Avi Berkowitz ทูตพิเศษของสหรัฐฯ ประจำตะวันออกกลาง ระบุเมื่อ ค.ศ.2563 ว่าจะเลื่อนแผนผนวกดินแดนเขตเวสต์แบงก์บางส่วนของอิสราเอลออกไป จนกว่าอิสราเอลจะปรับความสัมพันธ์ระดับปกติกับประเทศอาหรับเสร็จสิ้น
- 3) แนวโน้มความสัมพันธ์ระหว่างอิสราเอล-ปาเลสไตน์ที่ทวีความตึงเครียด และอาจลุกลามบานปลาย จากการที่สหรัฐฯ ประกาศแผนสันติภาพตะวันออกกลาง และรับรองเยรูซาเลมเป็นเมืองหลวงของอิสราเอล ซึ่งไม่ได้รับการยอมรับจากประเทศส่วนใหญ่ทั่วโลก และปาเลสไตน์ต้องการให้เยรูซาเลมทางตะวันออกเป็นเมืองหลวงของปาเลสไตน์ในอนาคต นอกจากนี้ อิสราเอลยังคงขยายนิคมชาวยิวเข้าไปในเขตเวสต์แบงก์และเยรูซาเลมตะวันออก
- 4) การโจมตีของกลุ่มฮามาสและกลุ่มติดอาวุธอื่น ๆ ในฉนวนกาซาของปาเลสไตน์ เฉพาะอย่างยิ่งการยิงจรวดจากฉนวนกาซาเข้าไปยังอิสราเอล ซึ่งยังคงปรากฏให้เห็นอยู่ และอาจส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อแรงงานไทยที่ทำงานอยู่ในภาคการเกษตรของอิสราเอล
- 5) ท่าทีที่เป็นปรปักษ์ระหว่างอิสราเอลกับอิหร่าน อาจทำให้ผลประโยชน์ของอิสราเอลในต่างประเทศ รวมทั้งในไทย ตกเป็นเป้าโจมตีของกลุ่มติดอาวุธที่มีความเชื่อมโยงกับอิหร่าน เฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มอิซบูลลฮีในเลบานอน ซึ่งเป็นพันธมิตรของอิหร่าน และกองกำลัง Qods Force ซึ่งเป็นหน่วยปฏิบัติการพิเศษในต่างประเทศของอิหร่าน

ความสัมพันธ์ไทย-อิสราเอล

ไทยและอิสราเอลสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อ 12 มี.ค.2497 โดยอิสราเอลเปิดสถานเอกอัครราชทูตประจำไทยเมื่อปี 2500 ส่วนไทย เปิดสถานเอกอัครราชทูต ณ เทลอาวีฟ เมื่อ ม.ค.2539 ไทยและอิสราเอลมีกรอบการหารือทวิภาคีในลักษณะ Working Group Dialogue ในระดับรองปลัดกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อหารือในประเด็นเกี่ยวกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้า ความร่วมมือทางวิชาการและเทคโนโลยี ความร่วมมือในกรอบองค์การระหว่างประเทศ และแรงงานไทยที่ทำงานในอิสราเอล

อิสราเอลเป็นคู่ค้าอันดับที่ 38 ของไทย การค้าระหว่างไทยกับอิสราเอล เมื่อปี 2562 มีมูลค่า 1,291.83 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ไทยส่งออกมูลค่า 739.25 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และนำเข้ามูลค่า 552.58 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า 186.68 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และระหว่าง ม.ค.-ก.ย.2563 การค้าทั้งสองฝ่ายมีมูลค่า 739.51 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ไทยส่งออกมูลค่า 417.49 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และนำเข้ามูลค่า 322.02 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า 95.47 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

สินค้าส่งออกสำคัญของไทย ได้แก่ อุปกรณ์และส่วนประกอบรถยนต์ อัญมณีและเครื่องประดับ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เม็ดพลาสติก ข้าว ผลิตภัณฑ์ยาง ตู้เย็น ตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ ส่วนสินค้านำเข้าสำคัญของไทย ได้แก่ เครื่องเพชร พลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ เครื่องจักรไฟฟ้า ยุทธปัจจัย ปุ๋ย และยากำจัดศัตรูพืช และเคมีภัณฑ์

ด้านการท่องเที่ยวเมื่อปี 2562 มีชาวอิสราเอลเดินทางเข้าไทยทั้งสิ้น 204,399 คน (มากที่สุด ในภูมิภาคตะวันออกกลาง) ข้อมูลจาก สตม.

ด้านแรงงาน ชาวไทยเป็นที่ต้องการของอิสราเอลเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในภาคการเกษตร ปัจจุบัน มีคนไทยในอิสราเอล 26,641 คน (ข้อมูลจากกรมการกงสุล เมื่อ มิ.ย.2563) ในจำนวนนี้กว่า 22,000 คน เป็นแรงงานภาคการเกษตร ซึ่งคิดเป็น 90% ของแรงงานเกษตรของอิสราเอลทั้งหมด ส่วนใหญ่กระจายอยู่ตามชุมชนการเกษตร (Kibbutz หรือ Moshav) ทั่วอิสราเอล

ข้อตกลงสำคัญระหว่างไทยกับอิสราเอล ได้แก่ ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราของผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและราชการ (ก.ค.2503) ความตกลงว่าด้วยบริการเดินอากาศ (มี.ค.2511) อนุสัญญาว่าด้วยการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีที่เก็บจากเงินได้ (ม.ค.2539) สนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือในการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาในคดีอาญา (ส.ค.2540) ความตกลงว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนต่างตอบแทน (ก.พ.2543) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดทำแปลงสาริตการเกษตรไทย-อิสราเอล สำหรับการปลูกพืชมูลค่าสูงแบบอาศัยชลประทานบนพื้นที่ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ก.ค.2545) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือในสาขาวัฒนธรรมและการศึกษา (ก.ค.2548) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการอุดมศึกษา ระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาไทย กับสภาการอุดมศึกษาอิสราเอล (ก.ย.2550) ความตกลงระหว่างรัฐว่าด้วยการจัดส่งแรงงานไทยไปทำงานชั่วคราวในภาคเกษตรของอิสราเอล (ธ.ค.2553) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ และ Rambam Health Care Campus (พ.ค.2554) ความตกลงทางการค้า (พ.ค.2554) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการรักษาความลับทั่วไประหว่างกระทรวงกลาโหมไทยกับกระทรวงกลาโหมอิสราเอล (มิ.ย.2555)

นายเบนจามิน เนทันยาฮู
(Benjamin Netanyahu)

ตำแหน่ง	นรม.อิสราเอล และประธานพรรค Likud
เกิด	21 ต.ค.2492 (อายุ 71 ปี/ปี 2563) ที่เทลอาวีฟ มีชื่อเล่นว่า “บีบี” บิดาเป็นอดีตศาสตราจารย์สอนประวัติศาสตร์ยิวที่มหาวิทยาลัยคอร์เนล สหรัฐฯ ครอบครัวนายเนทันยาฮู อพยพไปอาศัยที่รัฐเพนซิลเวเนีย สหรัฐฯ ตั้งแต่นายเนทันยาฮู อายุ 14 ปี
การศึกษา	สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัย MIT ปริญญาโทจาก MIT Sloan School of Management และเข้าศึกษาเพิ่มเติมด้านรัฐศาสตร์ที่มหาวิทยาลัย MIT และมหาวิทยาลัย Harvard สหรัฐฯ
สถานภาพทางครอบครัว	สมรสครั้งแรกกับนางมิกกี ไวซ์แมน มีบุตรสาว 1 คน ชื่อ โนอา สมรสครั้งที่ 2 กับนางเฟลอร์ เคตส์ และสมรสครั้งที่ 3 กับนางซารา มีบุตรชาย 2 คน ชื่อ ยาอีร์ และ แอฟเนอร์
ประวัติการทำงาน	ปี 2510 รับราชการทหารในหน่วยปฏิบัติการพิเศษ ปี 2525 ออท.อิสราเอล ณ วอชิงตัน ดี. ซี. สหรัฐฯ ปี 2527-2530 ออท.อิสราเอลประจำสหประชาชาติ
ประวัติทางการเมือง	ปี 2539-2542 ดำรงตำแหน่ง นรม. โดยเป็น นรม.อิสราเอล ที่อายุน้อยที่สุดของอิสราเอล (45 ปี) ช่วงที่นายเนทันยาฮูดำรงตำแหน่งความสัมพันธ์ระหว่างอิสราเอลกับสหรัฐฯ ไม่ค่อยราบรื่นนัก เนื่องจากนายเนทันยาฮู คัดค้านการทำข้อตกลงสันติภาพออสโลเมื่อปี

- 2536 ระหว่างอิสราเอลกับองค์การปลดปล่อยปาเลสไตน์ (PLO) ซึ่งสหรัฐฯ เป็น
เจ้าภาพ
- ปี 2545 ดำรงตำแหน่ง รมว.กระทรวงการต่างประเทศ สมัย นรม.อาเรียล ชารอน
- ปี 2546-2548 ดำรงตำแหน่ง รมว.กระทรวงการคลัง
- ปี 2548 ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งประธานพรรคลิคูด หลังนายชารอนล้มป่วยไม่สามารถ
ปฏิบัติหน้าที่ได้
- มี.ค.2549 เป็นพรรคฝ่ายค้านในรัฐบาลของนายเอฮูด โอลเมิร์ต
- ปี 2552-2556 ได้รับเลือกตั้งเป็น นรม.อิสราเอล สมัยที่ 2
- ปี 2556-2558 ได้รับเลือกตั้งเป็น นรม.อิสราเอล สมัยที่ 3
- ปี 2558-2562 ได้รับเลือกตั้งเป็น นรม.อิสราเอล สมัยที่ 4
- 17 พ.ค.2563 สาบานตนเข้ารับตำแหน่ง นรม.อิสราเอล สมัยที่ 5
-

คณะรัฐมนตรีอิสราเอล

ประธานาธิบดี	Reuven Rivlin
นรม.	Benny Gantz
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Gavriel Ashkenazi
รมว.กระทรวงกลาโหม	Benny Gantz
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Aryeh Machluf Deri
รมว.รับผิดชอบการพัฒนาเนเกฟและกาลิลี	Aryeh Machluf Deri
รมว.กระทรวงเกษตรและการพัฒนาชนบท	Alon Schuster
รมว.กระทรวงวัฒนธรรมและการกีฬา	Chili Tropper
รมว.กระทรวงเศรษฐกิจ	Amir Peretz
รมว.กระทรวงการคลัง	Israel Katz
รมว.กระทรวงศาสนา	Yaakov Avitan
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Yoav Gallant
รมว.กระทรวงกิจการชาวยิวโพ้นทะเล (Diaspora Affairs)	Omer Yankelevitch
รมว.กระทรวงพลังงาน	Yuval Steinitz
รมว.กระทรวงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	Gila Gamliel
รมว.กระทรวงกิจการเยรูซาเลม	Rafael Peretz
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Yuli-Yoel Edelstein
รมว.กระทรวงการก่อสร้างและการเคหะ	Yaakov Litzman
รมว.กระทรวงการสื่อสาร	Yoaz Hendel
รมว.กระทรวงความมั่นคงสาธารณะ	Amir Ohana
รมว.กระทรวงยุติธรรม	Avi Nissenkorn
รมว.ความเสมอภาคทางสังคม	Meirav Cohen
รมว.กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	Izhar Shay
รมว.กระทรวงการท่องเที่ยว	Asaf Zamir
รมว.กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม	Itzik Shmuli
รมว.กระทรวงคมนาคม	Miri Regev
รมว.กระทรวงความร่วมมือระดับภูมิภาค	Gilad Erdan
รมว.กระทรวงการตั้งถิ่นฐาน	Tzipi Hotovely
รมว.กระทรวงการเสริมสร้างความเข้มแข็งและความก้าวหน้าของชุมชน	Orly Levy-Abekasis
รมว.กระทรวงไซเบอร์และดิจิทัล	David Amsalem
รมว.กระทรวงการศึกษาระดับอุดมศึกษาและมัธยมศึกษา	Zeev Elkin
รมว.กระทรวงทรัพยากรน้ำ	Zeev Elkin

รณว.กระทรวงผู้อพยพ

Pnina Tamano

รณว.ข่าวกรอง

Eli Cohen

(ต.ค.2563)